

Lóláb

2012 március 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Idén nem ünnepel március 15-én a Sajtószakszervezet – jelentette be hivatalosan az érdekképviselet elnöksége. Mint az honlapjukon olvasható, azért nem, mert „jelenleg nincsenek meg a feltételek a sajtónap méltó megünneplésére”.

És azért nincsenek meg, mert „a szakmai ünnep megtartása szakmai büszkeséget is feltételez, márpedig ennek ma kevés alapja lehet”. A Sajtószakszervezet tehát úgy döntött, hogy „fennállása során el?ször nem szervez, nem tart ünnepséget a magyar sajtó napján”.

Még miel?tt valaki azon kapná magát t?n?dni, hogy vajon mi a szösz az a Sajtószakszervezet, felhívom a figyelmét arra, hogy az újságírók közül sem igazán tudják sokan, mi is az. Ugyanakkor hiába ismerik kevesen, nem kis dologról van szó. Hiszen ez a tulajdonképpen ismeretlen és súlytalan intézmény nagy ügyeket t?zött a zászlajára, az újságírók érdekvédelmén keresztül a sajtó- és a szólásszabadság kiteljesedéséért robotol. S ugyan tekintélyét a híre és a teljesítménye nem jelzi, az sokat elárul róla, hogy tagságát 1 elnök, 1 ügyvezet? társelnök, még 1 társelnök, 8 elnökségi tag, 3 elnökségi póttag, 1 felügyel?bizottsági elnök, 2 felügyel?bizottsági tag és 2 felügyel?bizottsági póttag, valamint 37 választmányi tag vezeti.

Az érdekképviselet köntösét visel? Sajtószakszervezetnek leginkább balliberális politikai köt?dései vannak, ezért nehezen képes tájékozódni és dönteni elfogulatlanul. Ennek ellenére a szakszervezetek általános szerepe tükröz?dik az alapszabályából. Ebben ugyanis az áll, hogy „a Sajtószakszervezet mint szakmai érdekvédelmi szervezet illetékes valamennyi kérdésben, amely a sajtó területén foglalkoztatott újságírók, szerkeszt?ségi alkalmazottak, kiadói, hírügynökségi és intézményi dolgozók jogait, élet- és munkakörülményeit érinti. Minden fórumon az érdekeltekkel közösen fellépve, illet?leg nevükben közvetlenül vagy megbízottjai útján képviseli tagjainak érdekeit”. Nagy kérdés tehát, hogy ha mindezt az alapdokumentumában rögzíti, akkor miért nem teszi. Mert a március 15-re kiadott nyilatkozata és a magatartása épp ezeknek az ellenkez?jét mutatja.

Mert ha az érdekvédelmet komolyan venné, akkor vajon hogyan állíthatja, hogy a szakma ünnepén kevés alapja van a szakmai büszkeségnek? S miel?tt lebunkózta a szakmát, a sok elnökségi ember közül valaki elgondolkodott-e azon, hogy világnézetét?l függetlenül vajon hány újságírót sértenek vérig ezek a méltatlan mondatok? Vagy azon, hogy hány munkaadónak adhatnak érvet a kezébe, hogy ha már a Sajtószakszervezet is így vélekedik a szakmáról, akkor miért pont ? vegye az újságíróit, a munkavállalói érdekeit komolyan?

Szóval egy sajtószakszervezetnek Magyarországon épp március 15-én kellene büszkének lennie a szakmára. Minden évben és kivétel nélkül. A 168 Órában, a Demokratában, az Élet és Irodalomban, a Heti Válaszban, a Népszavában és a Magyar Hírlapban, a Népszabadságban és a Magyar Nemzetben, az ATV-ben és a Hír TV-ben, a Klubrádióban, a Lánchíd vagy az Info Rádióban, az országos és a helyi, a köz- és a kereskedelmi médiában, a napi, heti és havonta megjelen? lapokban dolgozó újságírókra.

Ehhez persze ennek a Sajtószakszervezetnek függetlennek kellene lennie. Na, nem az újságíróktól, hanem a pártpolitikától. Azaz március 15-ét nem arra kellene felhasználnia, hogy borsot törjön a jobboldali kormány orra alá, hanem arra, hogy ünnepelje az újságírókat, az újságírást. Mert amíg nem ezt teszi, addig nem felel meg az érdekképviseletek alapvet? szakmai követelményeinek. Addig viszont inkább duguljon el!

D.Horváth Gábor - mno.hu

Ajánló